

РЕШЕНИЕ

№ 2107

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **132** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13 от Закона за социално подпомагане (ЗСП) и чл. 4, ал. 6 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

Образувано е по жалба на Н. С. К. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1951 от 21.10.2022 г., издадена от директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с Решение № 22-РД06-0152/16.11.2022г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град. Релевира се, че изводът, направен в Решение № 22-РД06-0152/16.11.2022 г. на РДСП С.-град, че ДДО е в размер на 469,50 лв., е неправилен и в нарушение на от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/. К. попадала в т. 4, т. 6, т. 7 (която следва да се приложи два пъти, тъй като две от децата и са с увреждания), т. 9 и т. 10 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г., а т.11 не следвало да се прилага. Според жалбоподателя общо сумата се равнява на 876.6 лева, която сума представлявала Диференцирания минимален доход за отопление, а не посочената в Решение № 22-РД06-0152/16.11.2022 г. на РДСП С.-град сума в размер на 469,50 лева. Това следвало и от елементарна икономическа и социална логика - самотна майка с доходи под минималните, която живее с трите си деца, едното от които със специални потребности, което поставяло въпрос относно невъзможността да оцелеят с посочената сума в размер на 469,50 лева. Предвид това, че К. имала средномесечен доход за предходните шест месеца преди подаването на заявлението-декларация в

размер на 756,47 лева, тя отговаряла на изискванията в чл. 2 от Наредбата. Моли съда да отмени оспорвания акт и върне преписката на органа за ново произнасяне по заявлението- декларация на К.. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, не се представлява. В писмено становище поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорваната заповед. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата– директорът на ДСП– С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за законосъобразност на оспорваната заповед по мотивите, изложени в нея и потвърдителното решение на РДСП. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призовани не изпращат процесуален представител.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 26.09.2022 г. с вх. №ЗСП/Д-С-СЛ/1951 Н. С. К. депозирала в дирекция „Социално подпомагане“ - С. Заявление- декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия по реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на министъра на труда и социалната политика, в което е отразено, че същата е неомъжена, работеща, здрава. Сама отглежда три деца: В. Н. К. /на 16 години/ Т. Н. К. /на 10 години/ и А. П. М. /на 2 години/. Н. К. декларира, че семейството живее в общинско жилище и е осъдила бащата на най- малкото дете да ѝ осигурява издръжка /165 лв./. Декларира доход, получен през предходните шест месеца, от трудова дейност, еднократни, месечни помощи, средства и добавки за деца от присъдени издръжки. Към заявлението-декларация е приложена Служебна бележка с изх. №РИС22-ГР94-1954 от 16.09.2022 г., издадена от Район „Искър” на Столична община, за получено брутно трудово възнаграждение през предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация за целева помощ за отопление - месец март 2022 г. - месец август 2022 – бруто 3 503.80 лева.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен Социален доклад от 14.10.2022 г., в който са отразени следните констатации: Н. С. К.- на 36 години, неомъжена, осигурена, с три деца- В., на 16 години, с 50 % В., не учи; Т., на 10 г., с 50% В., с чужда помощ, двамата са неприпознати, а А. П. М. /на 2 години/ е припознат от бащата П. М., който не живее с тях, но е осъден да заплаща издръжка в размер на 165 лв. Живеят в общинско жилище. К. работила като личен асистент на за детето Т., с доход от трудова дейност за предходните 6 месеца- 3 503.80 лв., еднократни и месечни помощи, средства и добавки за деца- 45 лв., присъдени издръжки- 990 лв. за деца. При извършена проверка в Интегрираната информационна система на Агенция за социално подпомагане е установено, че освен декларирания доход от трудова дейност и присъдена издръжка през предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация, Н. К. е получила от дирекция. Социално подпомагане“ - С. месечна помощ за отглеждане на деца на основание чл. 7, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца (ЗСПД) за едно дете. Изчислен е диференциран доход за отопление: $0.30+0.50+1.03+1.30=3.13 \times 150=469.5$ лв.; СМДО за предходните 6 месеца- 756.47 лв. Посочено е в графа: Нормативно основание за подпомагане: чл.2, ал.1, 4 и 5, т. 6, 7, 9, 11 от Наредба №РД-07-5. Предвид това, на основание чл.12, ал.2, т.1 и т.8 от ЗСП и чл.2, ал.1 от Наредба №РД-07-5/16.05.2008 г. на МТСП, е направено

предложение да бъде отказана целева помощ за отопление- средномесечният доход на семейството на К. за предходни 6 месеца, спрямо м.09.2022 г. надвишава диференцирания доход за отопление.

С обжалваната в настоящото производство Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1951 от 21.10.2022 г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“– С., на основание чл.13, ал.2 от ЗСП, чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба №РД-07-5/2008 г., Заповед №РД-01-228 от 19.07.2022 г. на министъра на труда и социалната политика Р. №500/19.07.2022 г. за одобряване изплащането на допълнителни средства към целевата помощ за отопление за отоплителен сезон на Н. С. К. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023 г. /от 01 ноември до 31 март/, с мотиви: Не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от наредба № РД 07-6 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика- средномесечният доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-висок от диференцирания доход за отопление.

Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1951 от 21.10.2022 г. е оспорена от К. по административен ред и е потвърдена с Решение № 22-РД06-0152/16.11.2022г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане– С. град.

Приета по делото е административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, против подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидените от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП. Оспореният индивидуален административен акт е издаден в предвидената от закона форма, без съществено нарушение на административното производство, като отговоря изцяло на материалните правните разпоредби и съответства с целта на ЗСП.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства. Съгласно чл. 13 от ЗСП социални помощи се отпускат въз основа на заявление – декларация, подадено от нуждаещите се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на ДСП или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социалната анкета, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона и Наредба № РД -07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира (чл.

13 от ЗСП).

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-05 от 16.05.2008 г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). За отпускането на целева помощ за отопление е необходимо да отговарят лицата на всички условия на чл. 2, ал. 1 от наредбата кумулативно. Според ал.4 на чл.2 от същия подзаконов нормативен акт основа за определяне на диференцирания доход за отопление е базовият доход за отопление (Б.). А в разпоредбата на ал.5 от Наредбата е визирано как се определя Диференцираният доход за отопление. Съгласно нормата на чл.3, ал.1 от Наредбата, месечният размер на целевата помощ за отопление се определя на база левовата равностойност на 500 квтч електроенергия, от които 300 квтч дневна и 200 квтч нощна електроенергия, по осреднена крайна продажна цена на електроенергията за битов потребител към 31 октомври на текущата календарна година, като в ал.3 е разписано, че размерът на целевата помощ за отопление по ал. 1 се определя със заповед на министъра на труда и социалната политика.

В случая административният орган е отказал помощта като е приел, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД 07-6 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика- средномесечният доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по- висок от диференцирания доход за отопление.

В Социалния доклад като нормативно основание за подпомагане са посочени: чл.2, ал.1, 4 и 5, т. 6, 7, 9, 11 от Наредба №РД-07-5.

Според чл.2, ал.5, т. 6, 7, 9, 11: Диференцираният доход за отопление се определя, както следва: 6. за дете от 0- до 18-годишна възраст, а ако учи– до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст– 1,03 от Б.; 7. за дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст, а ако учи– до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст – 1,30 от Б.; 9. за дете от 5- до 16-годишна възраст, което не учи – 0,30 от Б.; 11. за родител, отглеждащ дете/деца до 18-годишна възраст, което не учи – 0,50 от Б.;

Във връзка с доводите на жалбоподателя, съдът намира, че правилно административният орган е определил Диференцирания доход за отопление. В частност, относно т. 6 следва да се има предвид, че най- големият син на жалбоподателката- В., който е навършил 16 г., не учи. Предвид това по т.6 Диференцираният доход за отопление е в размер на 1, 03 x 150 лв. = 154, 50 лв. ДБДО по т. 7 е в размер на 1, 30 x 150 лв. = 195 лв., тъй като след направена справка в Интегрираната информационна система на АСП е установено, че издаденото на детето В. ЕР на ТЕЛК № 2058/23.07.2021 г., със срок на валидност до 11.09.2022 г., е изтекло към момента на подаване на заявлението- декларация, поради което не е налице основание за удвояване на сумата по т. 7 от Наредбата, противно на твърдението в жалбата. Процентът от базовия доход за отопление за дете от 5 до 16 - годишна възраст, което не учи, е 0, 30 от Б., като в случая Диференцираният доход за отопление по т.9 е в размер на 0, 30 x 150 лв. = 45 лв., а не- 137, 70 лв. При определяне правото на достъп до целеви помощи за отопление, се взема предвид не гарантирания

минимален доход за страната, а базовия доход за отопление, който за отоплителен сезон 2022/2023 г. е в размер на 150 лв. Неоснователен е аргумента за неприложимост на разпоредбата на т. 11 доколкото К. е родител, отглеждащ дете до 18-годишна възраст, което не учи. Процентът от базовия доход за отопление за родител, отглеждащ дете до 18 г., което не учи, е 0, 50 от Б., поради което Диференцираният доход за отопление по т. 11 е в размер на 0, 50 x 150 лв.= 75 лв. При това положение органът правилно е определил Диференцирания базов доход за отопление на семейството на К. в размер на 469, 50 лв.

Следва да се отбележи, че е неприложима т. 10 в процесния казус, тъй като най-големият ѝ син В., който е навършил 16 г., не учи и не е регистриран в дирекция „Бюро по труда“ в срока по чл. 10, ал. 4, т. 2 от ППЗСП. Липсата на регистрация е установена от административния орган с проверка в Интегрираната информационна система на АСП. Към жалбата не са приложени доказателства за такава регистрация, нито пък се твърди такава да е направена в законоустановения срок.

Досежно вида на доходите, взети предвид при определяне на Диференцирания минимален доход и на основание разпоредбата на чл. 26, ал. 4, т. 1 от ППЗСП, към заявлението - декларация за получаване на социални помощи, следва да се приложат документи за brutните доходи на лицето за трудови правоотношения и/или приравнени на тях правоотношения. Предвид приложените такива и при установеното по-горе, правилно СМДО за последните шест месеца е определен в размер на 765.47 лв.

С оглед изложеното, по делото се установи, че не е изпълнено условието на чл.2, ал.1 от Наредба № РД 07-6 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, доколкото средномесечният доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-висок от диференцирания доход за отопление.

Предвид това, обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат своевременно претендираните разноски. Основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд– София град, III- то отделение- 73 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. К. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/1951 от 21.10.2022 г., издадена от директор на Дирекция „Социално подпомагане“– С., потвърдена с Решение № 22-РД06-0152/16.11.2022г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане– С. град.

ОСЪЖДА Н. С. К., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане– С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: